

CUPRINS

<i>Dumnezeu iubește întrebările tale</i>	7
De unde știi că Dumnezeu există?	9
Nu duc toate religiile la Dumnezeu?	23
Pot să am încredere în Biblie?	35
Este Iisus singura cale spre Dumnezeu?	49
De ce este religia plină de reguli?	61
Dumnezeu este bun. De ce atâta suferință?	75
Care este rostul vieții mele pe pământ?	89
Ce facem cu vinovăția?	103
De ce li se întâmplă lucruri rele oamenilor buni?	119
Ce are Dumnezeu de spus despre sinucidere?	131
Cum pot să fiu acceptat de Dumnezeu?	145
Este creștinismul doar o experiență emoțională?	159
Este Iadul real?	173
Există un păcat de neiertat?	185
Mie îmi vorbește Dumnezeu?	199

Cum pot deveni autentic?	213
Sunt un om bun.	
De ce mi-ar mai trebui credință?	227
Cum rămâne cu ipocrizia?	241
Îmi ascultă Dumnezeu rugăciunile?	251
Cum funcționează rugăciunea de mijlocire?	265
De ce să moară Iisus pentru noi?	281
Există vreo relație între credință și depresie?	289
Dacă m-aș fi născut într-o altă religie?	299
Dacă biserica mi se pare superficială sau fundamentalistă?	
	313
Și dacă nu am nevoie de Dumnezeu?	327
Nu este credința un minus în viață?	339
<i>Drumul spre înainte care înseamnă înapoi</i>	351

CS. Lewis este unul dintre cele mai citate nume în aproape orice publicație creștină. Motivul nu constă doar în calitatea lucrărilor sale, ci mai ales în experiența sa de viață, în călătoria sa de la un ateism nenegociabil la un creștinism indiscutabil. I-am citit de mai multe ori povestea vieții și de fiecare dată am trăit o reîmprospătare a iubirii mele pentru Dumnezeu.

Cu zâmbetul caracteristic, Lewis afirma că un ateu, dacă dorește să rămână ateu serios, ar trebui să fie foarte atent ce citește. Lewis nu a fost „atent” și așa a ajuns să citească trei autori care i-au dat viața peste cap: G. K. Chesterton, George MacDonald și J. R. R. Tolkien. Mai întâi a „căzut” de la ateism la credința în Dumnezeu creator, apoi a continuat să „cadă” și a ajuns la credința în Hristos, pentru ca, în cele din urmă, să devină ceea ce niciodată nu a plănuit – un mare și iubitor ambasador al lui Dumnezeu.

Faimosul teolog german, martir al nazismului, Dietrich Bonhoeffer a citit volumul *Surprins de bucurie*, al lui C. S. Lewis, și a tras concluzia că istoria convertirii lui Lewis este una de „rezistență și predare”. Citind biografia și autobiografia lui

Când încerc să-mi privesc detașat viața, toate aspectele ei mi se par în mișcare, așezare și re-așezare. Deși lipsit de eleganță, termenul „neisprăvit“ cred că mă va însoți întreaga viață și lucrare. Nu am încercat acest simțământ înainte de a vedea pe Cineva și ceva cu adevărat Isprăvit. De atunci, totul pare a fi provizoriu, temporar, incomplet, căutându-și calea spre o țintă în mișcare.

Am început predicarea la vârsta de 17 ani. Am trăit și trăiesc predicarea ca pe un fel de astm, care mă lasă mereu fără aer și mă face să sper mereu într-o nouă ocazie, mai bună. Simt adesea că ceea ce nu am spus era mult mai important decât ceea ce am spus. Familia – soția și ficele, împreună cu familiile lor – a fost și este prima mea galerie. Familia și prietenii mă îndeamnă de mult timp să mă apuc de scris. M-am gândit la acest lucru, mi-am imaginat cum mi-ar sta, am încercat chiar să leg în pagină lanțul literelor... Tot astm! După ce termin de scris aș lua-o de la capăt. Dacă nu dau drumul din mână paginii risc să rescriu totul. Dar mi-am găsit în El respirația deplină. Nu mai dau predica sau pagina publicului, ci Lui. Îl rog să nu îl lase pe ascultător sau pe cititor la voia vorbei sau scrisului meu. Și simt că El mă ascultă. Atunci coboară pacea în sufletul meu și mă uit spre un nou orizont cu alți ochi... În El nu îmi mai este teamă de insuficiență, ci doar de risipă sau de neglijență.

Nicu Butoi

evs
editura viață și sănătate

ISBN 978-606-911-196-3

9 786069 111963

54509